

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma:	106.K.700.598/2024/33.
I. rendű felperes:	Biogas Productor Kft. (7030 Paks, Villany utca 3. I.em.6-7.)
II. rendű felperes:	Dunareklám Kft. (3368 Boconád, Hevesi út 21.)
III. rendű felperes:	Hajnal Consulting Kft. (4374 Encsencs, Fő utca 89.)
IV. rendű felperes:	Veres-Mucsi Zoltán (3284 Tarnaméra, Arany János utca 4.)
A felperesek képviselője:	Hargittay és Társai Ügyvédi Iroda (1027 Budapest, Margit krt. 56. 5. em. 5. eljáró ügyvéd: dr. Szőke István ügyvéd.)
Alperes:	Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó utca 5.)
Az alperes képviselője:	Dr. Petró Szilvia kamarai jogtanácsos
Alperesi érdekelt:	Integritás Hatóság (1051 Budapest, Szent István tér 7-8.)
Az alperesi érdekelt képviselője:	Dr. Nagy Krisztina kamarai jogtanácsos, Dr. Braun Péter kamarai jogtanácsos és Dr. Nagy-Fribicher Gabriella kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közbeszerzési ügyben hozott D.467/24/2023. számú határozattal módosított D.467/14/2023. számú határozat jogszerűségének vizsgálata

Í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék a felperesek keresetét elutasítja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg egyetemlegesen az alperesnek 800.000 (nyolcszázezer) forint, az alperesi érdekeltnek 800.000 (nyolcszázezer) forint perköltséget.

Kötelezi a felpereseket, hogy az esedékesség napjáig fizessenek be az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára egyetemlegesen 30.000 (harmincezer) forint eljárási illetéket.

A Fővárosi Törvényszék tájékoztatja a felpereseket, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I. rendű felperes a Vidékfejlesztési Program keretében 2016. március 25. napján meghirdetett VP2-4.1.1.3-16 kódszámú „Szarvasmarhatartó telepek korszerűsítése” című programban 468.205.586 Ft összegű vissza nem terítendő támogatásra vált jogosulttá a Vidékfejlesztési Program Irányító Hatósága – mint támogató – 2018. július 19. napján kelt

döntésével (699/5701/47/24/2017. iktatószámú támogatói okirat). A projekt maximális elszámolható összköltsége 936.411.179 Ft, a támogatás intenzitása: 50%.

[2] A támogatói okirat 5. melléklete tartalmazta a támogatott költségek felsorolását, amely – egyebek mellett – tartalmazta az alábbi tevékenységeket: marhakarám rendszer építése, az ingatlan kerítésének cseréje, új belső vízhálózat és csőrendszer kiépítése, új telepi utak készítése, 4 db ugyanolyan, 130 férőhelyes istálló kialakítása, projektmenedzsment, műszaki ellenőrzés, műszaki szakértés-tervezés.

[3] Az I. rendű felperes a támogatott projekt megvalósításával összefüggésben az alábbi szerződéseket kötötte meg:

1. 2016. május 26-án – közbeszerzési eljárás lefolytatása nélkül – megbízási szerződést kötött IV. rendű felperes egyéni vállalkozóval a szarvasmarhatartó telep korszerűsítés beruházáshoz kapcsolódó engedélyes- és kiviteli tervek elkészítése tárgyában. (értéke: 18.728.000 Ft)
2. 2016. május 26-án – közbeszerzési eljárás lefolytatása nélkül – megbízási szerződést kötött a IV. rendű felperes egyéni vállalkozóval projektmenedzsmenti feladatok ellátása tárgyában a szarvasmarhatartó telepek korszerűsítése című, VP2-4.1.1.3-16. kódszámú felhíváshoz kapcsolódóan. (értéke: 16.410.279 Ft)
3. 2016. szeptember 30-án – közbeszerzési eljárás lefolytatása nélkül – építési szerződést kötött a II. rendű felperessel a tehenészeti telep mélyépítési munkáinak kivitelezése tárgyában. A szerződés alapján elvégzendő, a beruházás megvalósulásához szükséges mélyépítési munkák: Silótároló 1 (Trágyatároló), Silótároló 2, Hidroforház a szivattyúállomással, 5 m³-es akna 5db, 12 m³-es akna 2db, 20 m³-es akna 2db, Telepi utak 6117 m² felülettel, Tűzivíz tározó medence, Víz- és szennyvízvezeték építése a külső hálózatra csatlakoztatva, Elektromos hálózat, telepi vezetékhalózat építése, Kerítés építés. A szerződés szerint a mélyépítési kivitelezési munkákat a VP2-4.1.1.3-16 kódszámú, Szarvasmarhatartó telepek korszerűsítése című pályázat figyelembevételével kell elvégezni. A szerződés 2.4. pontja felsorolta a mélyépítési munkákat CPV kódok szerint. (értéke: 439.407.519 Ft)
4. 2017. június 29-én – közbeszerzési eljárás lefolytatását követően – vállalkozási szerződést kötött a II. rendű felperessel a VP2-4.1.1.3-16 azonosító számú „Szarvasmarhatartó telepek korszerűsítése” elnevezésű projekt keretében tehenészeti telep magasépítési munkáinak kivitelezése tárgyában (értéke: 510.421.219 Ft).
5. 2018. február 15-én – közbeszerzési eljárás lefolytatása nélkül – megbízási szerződést kötött a III. rendű felperessel projektmenedzsmenti feladatok ellátása tárgyában a szarvasmarhatartó telepek korszerűsítése című, VP2-4.1.1.3-16. kódszámú felhíváshoz kapcsolódóan (értéke: 7.000.000 Ft).

[4] Az alperesi érdekelt hivatalbóli kezdeményezést terjesztett elő az alperesnél, mely szerint az I. rendű felperes megsértette a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 5. § (2) bekezdését és a Kbt. 19. § (1)-(3) bekezdéseit azzal, hogy a 2016. szeptember 30-án, május 26-án, 2018. február 15-én és 2020. december 16-án – a tulajdonában lévő ingatlanon található – tehenészeti telep mélyépítési munkáinak kivitelezése tárgyában, valamint az ahhoz kapcsolódó tervezési és projektmenedzsmenti feladatok ellátása tárgyában kötött szerződésekkel jogszerűtlenül mellőzte a közbeszerzési eljárás lefolytatását. Az I. rendű felperes a beszerzést részben európai uniós forrásból valósította meg (a támogatás intenzitása a projekt tekintetében 50%-os), így a támogatás összege meghaladta a 25.000.000 forintot; a tárgyi beruházás a Kbt. szerinti építési beruházásnak minősül, az egyes munkák a Kbt. 1. számú mellékletében beazonosíthatóak; az építési beruházás értéke a beszerzés megvalósításának időpontjában releváns közbeszerzési értékhatárt meghaladja; a támogatott beszerző a Kbt. alanyi hatálya alá tartozik; a tárgyi beszerzésre nincs kivételszabály, ezért a mély- és magasépítési munkák értékét az ajánlatkérő köteles egybeszámítani és a teljes beszerzésére a Kbt.-t alkalmazni.

Az alperes módosított határozata

- [5] Az alperes 2024. január 22-én kelt D.467/14/2023. számú határozatával (a továbbiakban: alaphatározat) megállapította, hogy az I. rendű felperes a 2016. május 26. napján, a 2016. szeptember 30. napján, a 2018. február 15. napján kelt szerződések tekintetében megsértette a Kbt. 19. § (3) bekezdésére és a Kbt. 110. §-ára tekintettel a Kbt. 4. § (1) bekezdését. A közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzése miatt az I. rendű felperessel szemben 10.000.000 Ft összegű bírságot szabott ki; megállapította e szerződések semmisségét; továbbá hivatalból megállapította, hogy a szerződések esetében az eredeti állapot nem állítható helyre, ezért az érvénytelenség jogkövetkezményeként az I. rendű felperessel szemben további 10.000.000 Ft összegű bírságot szabott ki. Indokolásában rögzítette, hogy a Kbt. rendelkezéseiből következően közbeszerzési eljárás lefolytatása kötelező abban az esetben, amennyiben a Kbt. 5-7. § szerinti ajánlatkérő szervezet a Kbt. tárgyi hatálya alá tartozó beszerzési tárgy tekintetében, legalább a nemzeti közbeszerzési értékhatárt elérő vagy meghaladó értékű, visszterhes szerződést köt. Az első törvényi feltétel vonatkozásában megállapította, hogy az I. rendű felperes nem tartozik a Kbt. 5. § (1) bekezdése személyi hatálya alá, az 5. § (2) bekezdése alapján viszont közbeszerzésre kötelezett szervezet, mert a vizsgált beszerzés nem kizárólag a Kbt. 1. melléklet szerinti, közbeszerzés alól mentes mélyépítési munkákat foglal magában, hanem – a CPV kódok szerint (45213316, 45220000, 45231000, 45232000) – közbeszerzésre kötelezettként felsorolt munkákat is. Az I. rendű felperes továbbá a Kbt. 5. § (3) bekezdése szerinti ajánlatkérő szervezet, mert 25, illetve 40 millió forintot meghaladó mértékben támogatta Kbt. 5. § (1) bekezdése szerinti szervezet, és a beszerzés vonatkozásában nem állt fenn a Kbt. 5. § (3) bekezdés *a) - f)* pontokban felsorolt kivételek egyike sem. Megállapította, hogy a második feltétel is teljesül, mert a beszerzések visszterhesek. A harmadik feltétel körében megállapította, hogy a vizsgált beszerzés a Kbt. 8. § (3) bekezdése szerinti építési beruházás; a megbízási szerződések tárgya a Kbt. 8. § (4) bekezdése szerinti szolgáltatásmegrendelés, a megbízási szerződések azonban – a Kbt. 22. § (1) bekezdése alapján – osztották a beszerzés fő tárgya sorsát, így azokra is az építési beruházásokra rendelt szabályokat kellett alkalmazni. Negyedik feltételként a beszerzés értékét vizsgálta, valamint azt, hogy a beszerzés értéke meghaladta-e a közbeszerzési értékhatárt. Rögzítette, hogy a beszerzések egybeszámított értéke – nem számítva a közbeszerzés útján beszerzett magasépítési munkákat – nettó 481.554.798 Ft, amely meghaladja a Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény (a továbbiakban: 2016. évi költségvetési tv.) 68. § (1) bekezdés *b)* pont és a Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló 2017. évi C. törvény (a továbbiakban: 2018. évi költségvetési tv.) 71. § (1) bekezdés *b)* pont szerinti építési beruházásokra irányadó nemzeti közbeszerzési értékhatárt, viszont nem haladja meg a 2016. évi költségvetési tv. 69. § (2) bekezdése és a 2018. évi költségvetési tv. 72. § (2) bekezdése szerinti építési beruházásokra irányadó uniós közbeszerzési értékhatárt. Kifejtette, hogy a Kbt. 17. § (5) bekezdése alapján az építési beruházás becsült értékét úgy kell megállapítani, hogy a teljes – műszaki és gazdasági szempontból funkcionális egységet képező – építési beruházásért járó ellenértéket kell figyelembe venni. Mindezek mellett a Kbt. 19. § (3) bekezdése alapján, ha egy építési beruházás részekre bontva, több szerződés útján valósul meg, úgy a közbeszerzés becsült értékének meghatározásához az összes rész értékét figyelembe kell venni. A beszerzés egységessége tekintetében meghatározó szempont az azonos projektcél, továbbá a műszaki-gazdasági funkció egysége. Az I. rendű felperes a támogatás szerinti építési beruházást részekre bontva, több szerződés útján valósította meg, a beszerzéseit a pályázat megvalósítása érdekében bonyolította le. Az építési beruházást, valamint a szolgáltatásmegrendeléseket egy projekt keretén belül, egy közös cél (szarvasmarhatartó telep korszerűsítése) megvalósítása érdekében szerezte be; a mélyépítési munkák elvégzése tárgyú beszerzési eljárás során

beszerzett mélyépítési tevékenység szorosan összefügg a tárgyi, vizsgált szerződések beszerzési tárgyaival; az egyes beszerzési tárgyak önmagukban nem voltak alkalmasak arra, hogy közös céljukat megvalósítsák, így azok gazdasági funkcionális egysége megállapítható. E szerződések szerinti beszerzési tárgyak mindegyike a pályázati cél megvalósításával függ össze. Az I. rendű felperesnek a támogatott projekt megvalósítására szolgáló szerződéseire vonatkozóan valamely, a Kbt. Harmadik Része szerinti közbeszerzési eljárást kellett volna lefolytatnia, ezért – a részekre bontás tilalmának megsértésére tekintettel – jogsértően mellőzte a közbeszerzési eljárás lefolytatását, mellyel megsértette a Kbt. 19. § (3) bekezdésére és 110. §-ára tekintettel a Kbt. 4. § (1) bekezdését. A Kbt. 165. § (2) bekezdés *c)* pontja alapján megállapította a jogsértés megtörténtét, a Kbt. 137. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján megállapította a szerződések semmisségét, és a Kbt. 165. § (6) bekezdés *a)* pontja, valamint a Kbt. 165. § (7b) bekezdése alapján bírságot szabott ki.

- [6] Az alperes a 2024. április 4. napján meghozott D.467/24/2023. számú határozatával az alaphatározatát módosította az indokolás egy részét érintően. A tényállást kiegészítette a támogatási szerződés és a vizsgált szerződések részletesebb ismertetésével. Megállapította, hogy az I. rendű felperes nem tartozik a Kbt. 5. § (2) bekezdésének hatálya alá, azonban a Kbt. 5. § (3) bekezdés hatálya alá tartozást fenntartotta. A Kbt. 5. § (2) és (3) bekezdései egymáshoz való viszonya tekintetben rögzítette, hogy a (3) bekezdés a (2) bekezdéshez képest kiegészítő és szigorúbb előírást tartalmaz, mely alkalmazása nem a támogatás arányához, kizárólag annak összegéhez van kötve. A harmadik feltétel körében törölte a Kbt. 22. § (1) bekezdésre történő utalást. A negyedik feltétel indokolása körében a Kbt. 19. § (1)-(3) bekezdéseinek értelmezése során kihangsúlyozta, hogy a részekre bontás tilalmának szabályai nem azt tiltják, hogy az ajánlatkérő az egységes beszerzése megvalósítására külön-külön szerződéseket kössön, hanem azt, hogy a beszerzés jogellenes feldarabolásával ne lehessen megkerülni a közbeszerzési eljárás lefolytatását. A hatályos szabályozás az egységes beszerzések feldarabolását tiltja, a beszerzés egységessége szempontjából az azonos projektcél a meghatározó. Az uniós és nemzeti gyakorlat az egy projekt funkcionális megközelítést alkalmazza, amely szerint az egynek minősülő árubeszerzések kérdését azok eredményének gazdasági, műszaki funkciójához képest kell mérlegelni. Eszerint tipikusan egy beszerzésnek minősülnek az egy projekt teljesítését szolgáló szerződések. A Kbt. 19. § (3) bekezdésében szereplő ugyanazon közvetlen cél megvalósítására irányuló szolgáltatásmegrendelés fordulatot nem úgy kell értelmezni, hogy az adott szolgáltatás természete által elérhető közvetlen cél az, ami alapján fennáll a részekre bontás tilalma. Ha ebből indulna ki, akkor csak a teljesen ugyanazon természetű szolgáltatások értékét kellene figyelembe venni a becsült érték meghatározása során, ami a Kbt. részekre bontás tilalmára vonatkozó szabályai túlzottan szűkítő értelmezésére és a szabályozás kiüresedésére vezetne. A beszerzett projektmenedzsmenti, illetve tervezési szolgáltatás mindegyike alkalmas önállóan valamely, a természete szerinti funkció betöltésére, ez azonban nem keverendő össze az adott szolgáltatás közbeszerzési jog szerint vizsgálandó közvetlen céljával, ezt igazolja az uniós, valamint a nemzeti joggyakorlat. Annak eldöntése során, hogy az egyes beszerzések értékét egységesen vagy részekre bontva lehet-e figyelembe venni, nem azt kell vizsgálni, hogy egy adott szolgáltatás célja önmagában mi, hanem azt, hogy a beszerezni kívánt szolgáltatásmegrendelések által elérni kívánt eredmény (projektcél) szempontjából van-e műszaki és gazdasági funkcionális egység a szolgáltatások között. A vizsgált mélyépítési tevékenység szorosan összefügg a megbízási szerződések tárgyaival, a szerződések szerinti beszerzési tárgyak mindegyike a VP-4.1.1.3-16 kódszámú pályázati cél megvalósításával függ össze, mely körülményt a felek minden esetben rögzítették a szerződéseikben. A támogatói okirat projekt költségvetéséről rendelkező 5. melléklete kifejezetten tartalmazta, hogy a projekt megvalósításához szükséges projektmenedzsmenttel, műszaki ellenőrzéssel, műszaki szakértés-tervezéssel kapcsolatos feladatok ellátása is, így az I. rendű felperes számára ismert volt, hogy e szolgáltatások beszerzése is szükséges a projektcél megvalósításához. Jelen

ügyben megvalósult a műszaki és gazdasági funkcionális egység, mert mind az építési beruházás, mind a projektmenedzsmenti és tervezési feladatok beszerzésének célja a tehenészeti telep megvalósítása volt, az I. rendű felperes a szolgáltatásokkal ugyanazt a közvetlen célt kívánta megvalósítani, továbbá azok mindegyikére szükség volt ahhoz, hogy a támogatott projekt szerinti célkitűzés megvalósuljon. A beszerzett szolgáltatásmegrendelések igénybevétele egymással és az építési beruházással szoros összefüggést mutat, egységes beszerzésnek minősül. A beszerzés egyéb körülményei is a beszerzés egységes jellegét támasztják alá: az I. rendű felperes egységesen döntött a beszerzésekről; a támogatói okirat mérföldkövei, költségvetése részekben egyértelműen szerepelt, hogy az I. rendű felperes az építési beruházás mellett e szolgáltatásokat is beszerzi a projektcél megvalósítása érdekében; a szerződéseket ugyanazon a napon (2016. május 26.) kötötte meg, ugyanazon egyéni vállalkozóval, a szerződések szövege is nagyfokú egyezőséget mutat, azonos volt a szerződések jogalapja és a teljesítések helye. Az egységes beszerzésbe a 2018-as szerződés is beletartozott, annak jogalapja megegyezett a korábbi szerződésekével. Az EUB C-574/10. számú ítélete releváns az ügyben. Az I. rendű felperes azzal, hogy nem a Kbt. rendelkezéseinek figyelembevételével határozta meg a kezdeményezéssel érintett beszerzések becsült értékét, megsértette a Kbt. 19. § (1)-(3) bekezdésekben foglaltakat. Az I. rendű felperes 2016-ban nettó 35.138.279 Ft értékben szerzett be szolgáltatást, melynek egybeszámított értéke meghaladta a 2016. évi költségvetési tv. 68. § (1) bekezdés *d)* pont szerinti nemzeti közbeszerzési értékhatárt, de nem érte el a 69. § (1) bekezdés *b)* pont szerinti uniós közbeszerzési értékhatárt. 2017-ben nettó 439.407.519 Ft értékben szerzett be építési beruházást, amely meghaladta a 2016. évi költségvetési tv. 69. § (1) bekezdés *b)* pont szerinti nemzeti közbeszerzési értékhatárt, de nem érte el a 69. § (2) bekezdés szerinti uniós közbeszerzési értékhatárt. 2018-ban nettó 7.000.000 Ft értékben szerzett be szolgáltatást, amelynek értékét a Kbt. 19. § (3) bekezdésére figyelemmel a 2016. évi szolgáltatásmegrendelések értékével együtt kellett volna figyelembe vennie (35.138.279 Ft + 7.000.000 Ft = 42.138.279 Ft), a 2018. évi szolgáltatásmegrendelése elérte a 2018. évi költségvetési tv. 71. § (1) bekezdés *d)* pontja szerinti nemzeti közbeszerzési értékhatárt, de nem haladta meg a 72. § (1) bekezdés *b)* pont szerinti uniós közbeszerzési értékhatárt. Az I. rendű felperes ezért a részekre bontás tilalmának megsértésére tekintettel jogsértően mellőzte a közbeszerzési eljárás lefolytatását, és megsértette – a Kbt. 19. § (3) bekezdésére és 110. §-ára tekintettel – a Kbt. 4. § (1) bekezdését.

A kereset, a védírat, az érdekelt észrevétele

- [7] A felperesek az alperes határozatát keresettel támadták, melyben annak megsemmisítését kérték továbbá az alperes perköltségben magasztalását a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM r.) 3. § (1) bekezdése alapján. A felperesek csak a jogsértés megállapítását támadták, a bírság kiszabása, illetve annak mértéke jogszerűségét nem vitatták.
- [8] Hivatkozásuk szerint az alperes jogsértően állapította meg a Kbt. 5. § (3) bekezdés alá tartozást, mert a (3) bekezdés kizárólag a Kbt. 5. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pontja alá nem tartozó építési tevékenységekre vonatkozik, a jelen ügy alapját képező projekt keretében megvalósuló, önálló műszaki egységnek tekintendő mélyépítési tevékenységek nem tartoznak a Kbt. hatálya alá. Az alperes nem követte a Közbeszerzési Hatóság jogértelmezését a (2) és (3) bekezdések egymáshoz való viszonya tekintetében, mely szerint nem tartoznak a (3) bekezdés beszerzési tárgyai közé a (2) bekezdés szerinti beszerzési tárgyak. Amennyiben beletartoznának, úgy a (2) bekezdésben nem lett volna szükséges azokat külön felsorolni. Ezt támasztja alá a Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Szemle 2016/1-2. számában megjelenő 13. kérdésre adott válasza, a 2016/3. számában megjelent 1. kérdésre adott válasza és a 2018/3. számában megjelent 7. kérdésre adott válasza. A határozat 44. pontjában a Kbt. 5. §

(2) bekezdése hatálya alá tartozására tett megállapítás önmagában is ellentmondásos. A Kbt. 5. § (2) bekezdése az (1) bekezdésben felsorolt szervezet vagy személy közvetlen támogatását írja feltételül, a vizsgált projekt azonban uniós forrásból valósult meg, amelyet bár az irányító hatóság, de nem saját forrásból, közvetlenül biztosított a számára.

- [9] Az alperes tévesen vizsgálta a szerződéseket vegyes beszerzésként. Vegyes beszerzésekről akkor beszélhetünk, ha az ajánlatkérő a beszerzési igényét egy közbeszerzési eljárás keretében elégíti ki és egy szerződést köt.
- [10] Több eljárás keretében történő beszerzés esetén nem a vegyes beszerzés szabályai, hanem a részekre bontás tilalma az alkalmazandó szabály, melyet a Közbeszerzési Hatóság keretében működő Tanács 2021.09.30-i útmutatója (a továbbiakban: Útmutató) is alátámaszt. Az eltérő tárgyú beszerzések jogszerűen részekre bonthatók, ha azok műszaki és gazdasági funkcionális egysége nem áll fenn. Az alperes jogsértően alapozta a határozatát a Kbt. 17. § (5) bekezdésére, mely kizárólag építési beruházásokra vonatkozóan írja elő a műszaki és gazdasági funkcionális egység követelményét (például körforgalom és bekötőút), jelen esetben viszont építési beruházás és szolgáltatásmegrendelés történt, ezért ezen rendelkezés nem releváns. Az alperes által hivatkozott joggyakorlat a szolgáltatások projekten belüli egybeszámítását kezeli, azonban sem nemzeti, sem uniós szinten nem került megalapozásra az építési beruházás és szolgáltatás tárgyú beszerzés egybeszámítási kötelezettsége kizárólag a projektcélra tekintettel. Az alperes a Kbt. 19. § (3) bekezdését jogsértően nem vette figyelembe, amely az egybeszámítási kötelezettség feltételül a szolgáltatás megrendelések esetén az azonos közvetlen célt határozza meg, amely nem azonos az ugyanazon célra irányultsággal, annál szigorúbb feltételt támaszt.
- [11] Az Útmutató szerint az egybeszámításhoz a szolgáltatások tartalma rendeltetésének azonossága szükséges; ha a vizsgált szolgáltatások, tevékenységek szakmai tartalmának nagyfokú hasonlósága nem áll fenn, vagy a tevékenységek felhasználása nem függ össze közvetlenül, a részekre bontás megalapozott. Az egyes szolgáltatásoknak egy építési beruházással, mint eltérő közbeszerzési tárggyal fennálló egybeszámítási kötelezettségét is legalább ilyen szigorúsággal, szűken értelmezve kell vizsgálni. Az alperesnek tehát vizsgálnia kellett volna, hogy a négy szerződés esetében a műszaki-funkcionális egység fennáll-e, melyhez a szerződések műszaki szakmai jellemzőinek azonossága vagy nagyfokú hasonlósága szükséges. Jelen esetben a mélyépítési, tervezési és projekt menedzsmenti tevékenység közvetlen céljai szignifikánsan eltérnek egymástól: a mélyépítési szerződés közvetlen célja a műszaki tartalom szerinti mélyépítési munkák elvégzése; a tervezési szerződés célja a műszaki tartalom szerinti tervek elkészítése; a projektmenedzseri szerződések célja a megrendelő támogatása, adminisztratív terheinek csökkentése, koncepciók kialakításában segítségnyújtás. Az uniós projekt célja nem a szerződés közvetlen feladattartalmát és közvetlen célját adja meg, hanem a tágabb értelemben vett keretet adó közvetett célokat. A támogatáspolitikai értelemben vett projekt és a Kbt. 19. § (3) bekezdésében megjelenő projektbeniség nem azonosak, nem a hazai támogatási pályázat/projekt a döntő szempont a részekre bontás tilalma szabály vizsgálatakor, hanem a műszaki gazdasági funkcionális egység fennállása. Az alperes korábbi gyakorlatában csak kiegészítő szempontként vette figyelembe az egy projektcél megvalósulására irányultságot (D.363/9/2020.). Az, hogy egyes beszerzések egy projekt keretében valósulnak meg, akkor lehet releváns kiegészítő szempontként, ha a funkcionális egységre önmagában a beszerzések tekintetében nem lehet megállapítást tenni, de önmagában az a körülmény, hogy egyes lényegesen eltérő célra irányuló szolgáltatások egy projekt keretében kerülnek megvalósításra, nem vezethet ahhoz, hogy ezen szolgáltatásokat a részekre bontás tilalma szempontjából egységesen kezelje az ajánlatkérő.
- [12] Nem terhelte közbeszerzési kötelezettség a mélyépítési munkák beszerzése tekintetében. A támogató leellenőrizte a projekt közbeszerzési jogszerűségét, jogsértést nem tárt fel, kifogást nem emelt, és a kifizetéseket engedélyezte, a projekt megvalósult, amit a mellékelten csatolt

használatbavételi engedély is igazol. A 2016. május 26-i tervezésre, valamint a projektmenedzsmentre irányuló szerződések értéke és a támogatások intenzitása alapján azokra ugyancsak nem vonatkozik a Kbt. 5. § (3) bekezdése, mert nem érik el a törvényben rögzített támogatás összeget (20 millió). A 2018. február 15-i projektmenedzsmenti szerződés szintén nem haladja meg a törvényi támogatási összeget (40 millió).

- [13] A felperesek a módosító határozatra is kiterjesztették a keresetüket arra hivatkozással, hogy az érdemében nem változott, csak az aktuális értékhatárokat konkrétan jelölte meg, illetve a keresetlevelében foglaltakra reagált, de a jogsérelmet nem orvosolta. Az alperes továbbra is figyelmen kívül hagyja az Útmutató és a Példatár iránymutatásait. A szakmailag elkülönülő szolgáltatások egy projekten belül sem esnek egybeszámítási kötelezettség alá. A műszaki szakértő költségét a gyakorlat szerint nem számítják egybe a tervezési szolgáltatásokkal, vagy épp a projektmenedzsmenttel az elkülönülő szakmai sajátosságok miatt, személyük a legkritikább esetben egyezik. Az alperes álláspontja alapján valamennyi építési beruházás esetén jogorvoslati eljárást lehetne indítani az egybeszámítási kötelezettség megsértése miatt. Az alperes rosszhiszeműen járt el, mert még utalás szintjén sem jelezte a folyamatban lévő közigazgatási pert, amely sérti az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. § (2) bekezdés a) pontját.
- [14] Az alperes védíratában a módosított határozatában foglaltakat fenntartotta, a kereset elutasítását kérte. Perköltséget igényelt az IM. r. 3. § (2) bekezdése alapján. Védekezése szerint a támogatott projekt megvalósítása érdekében beszerzett tervezői, projektmenedzsmenti, valamint a magas- és mélyépítési feladatok műszaki és gazdasági szempontból belső koherenciát és funkcionális folytonosságot mutatnak. A határozatban részletesen idézte az egyes szerződések tárgyát és a támogatói okiratot, amelyekből ez megállapítható. A vizsgált beszerzési eljárások értékét együttesen kellett volna figyelembe venni, e körben rámutatott a Kbt. 17. § (5) bekezdésének előírására. A felperes iratellenesen állítja, hogy olyan kijelentést tett miszerint a projektcél minden esetben egybeszámítási kötelezettséget keletkeztet, ezzel szemben a határozatban kifejezetten rögzítette, hogy az ajánlatkérőnek a beszerzés részekre bontása lehetőségét/jogszerűségét minden esetben az adott eset egyedi jellemzői alapján szükséges vizsgálnia. A projektcélra akként hivatkozott, hogy az meghatározó szempont lehet a beszerzés egységessége vizsgálata során, de nem állított olyat, hogy valamennyi, egy projekten belül megvalósuló beszerzés a részekre bontás tilalma alá esik. A konkrét projektet, a beszerzési eljárások körülményeit, tárgyát, a szerződések szövegezését részletesen vizsgálta. Az Útmutató nem hivatott minden konkrét gyakorlati helyzetre bemutatni. A felperes pedig csak azon részekre hivatkozott, amelyek a számára előnyösek, de például nem idézte azt a bekezdést, hogy „A Kbt. maga is nevesít néhány esetet, amikor különböző tárgyú szerződések funkcionálisan annyira szorosan kapcsolódnak, hogy nem tekinthetők önálló beszerzésnek.” A projektmenedzser, illetve a tervező személyének eltérése nem számít. Az egységes bírósági és döntőbizottsági közbeszerzési joggyakorlat minden esetben az ajánlatkérő személyének azonosságát tartja olyan kiegészítő szempontnak, amely segítségül hívható a Kbt. 19. §-ának való megfelelés vizsgálata során. A jelen esetben a beszerzett tervezői és projektmenedzsmenti feladatok egységes beszerzést képeznek a magas- és mélyépítési munkákkal, mivel azok eredménye szempontjából köztük szoros összefüggés áll fenn.
- [15] Az alperesi érdekelt is a kereset elutasítását kérte és a felperesek perköltségben magasztalását az IM. r. 3. § (1) bekezdése alapján. Teljes egészében osztotta az alperes álláspontját. Hivatkozása szerint az alperes a jogsértés feltételeit helytállóan állapította meg. A 2016. szeptember 30. napján kelt szerződés vonatkozásában a támogatás értéke meghaladta a 25 millió forintot, a beruházás építési beruházásnak minősül, az értéke meghaladta a közbeszerzési értékhatárt. A mélyépítési beruházás önmagában meghaladta a Kbt. szerinti támogatási értékhatárt, ezért ez a teljes projektcéllal érintett beszerzés egészére közbeszerzési kötelezettséget teremtett. A 2016. május 26. és 2018. február 15. napján kelt szerződések

vonatkozásában a támogatás értéke meghaladta a 25 millió és a 40 millió forintot, a tárgyi szolgáltatás megrendelések a Kbt. tárgyi hatálya alá tartoznak, a szolgáltatásmegrendelések értéke – még a tervezői és a projektmenedzsment szolgáltatás értékét külön-külön tekintetbe véve is – meghaladta a közbeszerzési értékhatárt. Az alperes helyesen utalt a támogatói okirat mellékletére, amely tartalmazta, hogy a projekt megvalósításához szükséges a projektmenedzsmenttel és a műszaki szakértés-tervezéssel kapcsolatos feladatok ellátása is. Az alperes módosító határozata nyomán a felperesek által előadott jogsértések vizsgálata okafogyottá vált.

A bíróság döntése és jogi indokai

- [16] A felperes keresete – az alábbiak szerint – alaptalan.
- [17] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított jogvitát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (1)-(2) bekezdései, a (3) bekezdés a) pontja és az 5. § (1) bekezdése alapján közigazgatási peres eljárásban, nyilvános tárgyaláson bírálta el. A határozat jogszerűségét a Kp. 12. § (1) bekezdése alapján, a Kp. 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a Kp. 85. § (2) bekezdése szerint a közigazgatási tevékenység megvalósításának – a határozat meghozatalának – időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta. A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatok, valamint a felek előadásának egybevetése alapján, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve, a megelőző közigazgatási eljárásban megállapított tényállással összevetve állapította meg. Döntése meghozatala során figyelemmel volt a Kúria irányadó joggyakorlatára, amelytől nem tért el.
- [18] A támadott határozat jogszabálysértő voltát a Kp. 78. § (1) bekezdésére és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. §-ára figyelemmel a felperesnek kellett bizonyítania.
- [19] A Kbt. 145. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Ákr. 115. §-a alapján a határozat egy ízben módosítható, a meghozott módosító határozat az alaphatározattal egységet képez, a bíróság egy perben bírálja el az alap és a módosító határozattal szemben benyújtott keresetet, a bírósági felülvizsgálat tárgyát ez esetben a módosított határozat jogszerűsége képezi [Kúria Kfv.37.943/2020/5., Kúria Kfv. 37.115/2024/5.].
- [20] A jelen perben abban a kérdésben kellett állást foglalnia a bíróságnak, hogy – a keresetben felhozott érvek mentén – az alperes jogsértően állapította-e meg, hogy az I. rendű felperes a részekre bontás tilalmának megsértésére tekintettel jogsértően mellőzte a közbeszerzési eljárás lefolytatását, megsértve – a Kbt. 19. § (3) bekezdésére és 110. §-ára tekintettel – a Kbt. 4. § (1) bekezdését. A jogvitára – a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 15. § (2) bekezdés a) pontjával is összhangban – a Kbt. 197. § (1) bekezdése alapján legkorábban megkötött vitatott szerződés keltekor (2016. május 26.) hatályos anyagi jogi rendelkezések irányadók, ezen időpont tekintendő ugyanis a beszerzés kezdő napjának.
- [21] A Kbt. 4. § (1) bekezdése szerint a 15. § (1) bekezdése szerinti értékhatárokat elérő értékű közbeszerzési szerződés, építési vagy szolgáltatási koncesszió (ideértve a védelmi és biztonsági tárgyú koncessziót is) megkötése érdekében az 5–7. §-ban ajánlatkérőként meghatározott szervezetek az e törvény szerinti közbeszerzési vagy koncessziós beszerzési eljárást kötelesek lefolytatni. Ezen törvényi előírás megsértése az egyik legsúlyosabb jogsértést, a közbeszerzési eljárás jogsértő mellőzését valósítja meg, ami egyúttal a megkötött szerződés(ek) semmisségét is eredményezi a Kbt. 137. § (1) bekezdés a) pontja alapján. Ezért mindig körültekintő és gondos mérlegelést igényel az eljárás előkészítése szakaszában annak eldöntése, hogy az adott beszerzés a Kbt. hatálya tartozik-e és arra milyen eljárásrend alkalmazandó.

- [22] A Kúria a Kfv.37.080/2018/8. számú ítélete [53] bekezdésében kimondta, hogy „a Kbt. kógens rendelkezéseket tartalmaz, amelyből következik, hogy a közpénzekből finanszírozott, a közsféra ajánlatkérőként meghatározott szervezetei a beszerzéseiket nem saját belátásuk szerint intézhetik, hanem a Kbt. rendelkezéseinek megfelelően kell eljárniuk. A Kbt. pontosan meghatározza, hogy a különböző tárgyú beszerzéseknél milyen eljárási rendet kell követni.” A Kfv.37.434/2017/12. számú ítélete elvi tartalmában pedig rögzítette, hogy a támogatásból megvalósuló árubeszerzések esetén a támogatást elnyerő félnek kell a közbeszerzési előírásokra figyelemmel lennie, annak elmulasztása esetén nem háríthatja a felelősséget másra.
- [23] A Kbt. 4. § (1) bekezdése alapján a következő együttes feltételek fennállása esetén valósul meg a közbeszerzési eljárás lefolytatásának kötelezettsége: a Kbt. alanyi hatálya alá tartozó szervezet valósítja meg a beszerzést; a Kbt. tárgyi hatálya alá tartozó beszerzési igény merül fel az ajánlatkérő részéről; visszerthes szerződés megkötésére kerül sor; amely becsült értéke eléri legalább a nemzeti értékhatárt, amelyet az alperes is helytállóan rögzített a határozatában.
- [24] A felek között a szerződés(ek) visszertheségének kérdése nem volt vitatott. A felperes azt sem vitatta, hogy a 2016. szeptember 30-án kötött szerződése mélyépítési szerződésnek minősült. Az alperes a megbízási szerződéseket (a tervezési célú és a projektmenedzseri célú szerződéseket) a Kbt. 8. § (4) bekezdés szerinti szolgáltatásmegrendelésnek minősítette, amit a felperes szintén nem vitatott, ezért a szerződések Kbt. hatálya alá tartozása is tényként rögzíthető. Az a körülmény, hogy a felperes a Kbt. alanyi hatálya alá tartozó szervezetnek minősül-e, a Kbt. 5. §-a alapján vizsgálendő.
- [25] A Kbt. 5. § (2) bekezdése szerint a támogatásból megvalósuló beszerzés vonatkozásában közbeszerzési eljárás lefolytatására kötelezett az az (1) bekezdés hatálya alá nem tartozó szervezet, amelynek uniós közbeszerzési értékhatárokat elérő vagy meghaladó becsült értékű beszerzését többségi részben, uniós értékhatárokat el nem érő, de a nemzeti közbeszerzési értékhatárokat elérő vagy meghaladó becsült értékű beszerzését 75%-ot meghaladó mértékben az (1) bekezdésben meghatározott egy vagy több szervezet közvetlenül támogatja, feltéve, hogy a beszerzés tárgya
- a) olyan építési beruházás, amely az 1. melléklet szerinti mélyépítési tevékenységet foglal magában,
 - b) olyan építési beruházás, amely kórház, sportlétesítmény, szabadidős és szórakoztató létesítmény, iskola, felsőoktatási épület vagy közigazgatási rendeltetésű épület építési munkáit foglalja magában, vagy
 - c) olyan szolgáltatás megrendelése, amely az a) vagy a b) pont szerinti építési beruházáshoz kapcsolódik.
- [26] A Kbt. 5. § (3) bekezdése szerint a (2) bekezdésben foglaltak mellett a támogatásból megvalósuló beszerzés vonatkozásában közbeszerzési eljárás lefolytatására kötelezett az az (1) bekezdés hatálya alá nem tartozó szervezet, amelynek szolgáltatásmegrendelését, árubeszerzését vagy építési beruházását az (1) bekezdésben meghatározott egy vagy több szervezet legalább huszonötmillió forint összegben közvetlenül támogatja, kivéve, ha a beszerzés a) egyedi kormánydöntésben megállapított beruházási támogatásból (...) származó támogatásból valósul meg.
- [27] A bíróság megítélése szerint sem a jogszabály szövegéből, sem a teleologikus értelmezés alapján nem vezethető le a felperesek által hivatkozott azon jogértelmezés, amely szerint a két bekezdés rendelkezéseinek kapcsolata kiegészítő jellegű. A Kbt. 5. § (2) bekezdésében az Európai Parlament és a Tanács 2014. február 26-i, a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2014/24/EU Irányelv alapján kidolgozott szabályozás található, amely viszonylag magas támogatási hányad (75%) esetén és csak bizonyos tárgyú építési beruházások és ahhoz kapcsolódó szolgáltatások esetén vonja a támogatást igénybe vevő szervezetet a Kbt. hatálya alá. A (3) bekezdés azonban a 2015. évi

CCXXVI. törvénnyel beépített – nem tilalmazott – tagállami rendelkezés, amely a módosító jogszabályhely miniszteri indokolása szerint: „pontosítja az irányelvek által nem lefedett támogatásból megvalósuló beszerzések esetében a közbeszerzési eljárás lefolytatására vonatkozó kötelezettséget”. Az irányelvek alapján nem lefedett támogatásból megvalósuló beszerzés nem szűkíthető le a beszerzés tárgya szerint. Minden olyan beszerzés a (2) bekezdés által nem lefedett beszerzésnek minősül, amely a (2) bekezdés által előírt kritériumnak nem felel meg, azonban a (3) bekezdés kritériumainak igen. A (3) bekezdés előírása az uniós szabályozásnál egy szigorúbb követelményrendszert állít fel, amely gyakorlatilag bármilyen tárgyú beszerzés esetén (árubeszerzés, szolgáltatásmegrendelés vagy építési beruházás) előírja a közbeszerzési eljárás lefolytatásának kötelezettségét, ha a közpénzfelhasználás eléri a 25 millió forintot. A főszabály alól ugyan a törvény meghatározó zártkörű felsorolással kivételeket [az a)-f) pontokban], de a jelen eljárásban az fel sem merült, hogy az I. rendű felperes beszerzése ezen kivételek közé tartozna. A közpénzfelhasználás a támogató személye által meghatározott, amely az „(1) bekezdésben meghatározott egy vagy több szervezet” lehet. Jelen ügyben a Vidékfejlesztési Program Irányító Hatósága ilyen szervezetnek minősül, a felperes a támogatás közvetlen megvalósulását vitatva annak közvetett jellegére hivatkozott. A támogatás közvetlensége azonban nem tehető kétségessé azon az alapon, hogy a forrás közvetetten uniós forrásból (Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból) származik, mert a támogatás odaítélése a magyar hatóság döntésén nyugszik, ezért mint döntéshozó közvetlen támogatónak minősül. A támogatás összege nem bontható fel arányosan annak alapján, hogy melyik szerződésre mekkora rész esik, a teljes összeget kell figyelembe venni, mely a jelen esetben 468.205.586 Ft volt, amely bőven meghaladta a 25 millió értékhatárt. Mindezek alapján az I. rendű felperes a Kbt. 5. § (3) bekezdésének hatálya alá tartozó szervezetként valósította meg a beszerzését.

- [28] Az utolsó feltétel vizsgálata körében – hogy a közbeszerzési szerződés becsült értéke eléri-e legalább a nemzeti értékhatárt – a bíróság kiemeli, hogy a Kbt. 4. §-a szerinti „közbeszerzési szerződés” fogalma – a közbeszerzésekre vonatkozó szabályozás céljával összhangban álló és a közbeszerzés alapelveinek (e körben elsődlegesen a hatékony közpénzfelhasználást elősegítő verseny biztosításának) megfelelő értelmezés mellett – nem értelmezhető akként, hogy az azonos az egyes vitatott, közbeszerzési eljárás nélkül létrehozott szerződések fogalmával. Ezen értelmezéssel épp a szabályozás célja lehetetlenülne el.
- [29] A Kbt. 16. § (1) bekezdése alapján a közbeszerzés becsült értékén a közbeszerzés megkezdésekor annak tárgyáért az adott piacon általában kért vagy kínált – általános forgalmi adó nélkül számított, a 17–20. §-ban foglaltakra tekintettel megállapított – teljes ellenszolgáltatást kell érteni. Ehhez kapcsolódóan a Kbt. 19. § (1) bekezdése kimondja, hogy tilos a becsült érték meghatározásának módszerét e törvény megkerülése céljával megválasztani. A (2) bekezdése szerint tilos a közbeszerzést oly módon részekre bontani, amely e törvény vagy e törvény szerinti uniós értékhatárt elérő vagy meghaladó becsült értékű beszerzésekre vonatkozó szabályai alkalmazásának megkerülésére vezet. Ugyanezen szakasz (3) bekezdése szerint, ha egy építési beruházás vagy ugyanazon közvetlen cél megvalósítására irányuló szolgáltatásmegrendelés, illetve azonos vagy hasonló felhasználásra szánt áruk beszerzése részekre bontva, több szerződés útján valósul meg, a közbeszerzés becsült értékének meghatározásához az összes rész értékét figyelembe kell venni. Szolgáltatás megrendelése esetében az ugyanazon közvetlen célra irányultság vizsgálatakor az egyes szolgáltatások műszaki és gazdasági funkcionális egységét kell alapul venni.
- [30] Emlékeztet arra a bíróság, hogy a Kúria fent már hivatkozott Kfv.37.080/2018/8. számú ítéletének [53] bekezdésében azt is rögzítette, hogy „A törvény azt is előírja, hogy miként kell meghatározni a közbeszerzés értékét. Ugyanazon szolgáltatás megrendelése tekintetében nem tilos a közbeszerzést részekre bontani, és így több, különböző szerződést kötni, ám a becsült érték meghatározásánál ezek mindegyikét, azaz az összes rész értékét egybeszámítva kell figyelembe venni, majd az így kapott értéknek megfelelő eljárási rend szabályait kell

alkalmazni. A törvény kijátszása, vagy a megfelelő eljárási rend alkalmazásának megkerülése céljából nem szabad a közbeszerzést részekre bontani.”

[31] A bíróság a Kbt. 19. § értelmezése vonatkozásában – az Alaptörvény 28. cikkének követelménye alapján – figyelemmel volt a jogszabályhely indokolására, amely szó szerint idézi a Kbt. 17. § (5) bekezdését, amely szerint az építési beruházás becsült értékének megállapításakor a teljes – műszaki és gazdasági szempontból funkcionális egységet képező – építési beruházásért járó ellenértéket kell figyelembe venni. Az építési beruházás becsült értékébe be kell számítani a megvalósításához szükséges, az ajánlatkérő által rendelkezésre bocsátott áruk és szolgáltatások becsült értékét is. Ezen utalás egyértelművé teszi a jogalkotó azon szándékát, hogy a Kbt. 19. § alkalmazásakor alkalmazni rendeli a Kbt. 17. § (5) bekezdését, amely rendelkezés pedig kifejezetten előírja azon árubeszerzések és szolgáltatásmegrendelések figyelembevételét és értékük beszámítását az építési beruházások értékébe, amelyeket az ajánlatkérő (megrendelő) – az építési beruházás során, annak elvégzéséhez – bocsát rendelkezésre. Az építési munkákhoz szükséges tervek kifejezetten olyan „termékek”, amelyek szükségesek az építés megvalósításához. A felperes ezért megalapozatlanul érvelt azzal, hogy a szolgáltatásokra nem vonatkozik a Kbt. 17. § (5) bekezdése és ezért ne lenne az a jelen jogvitában releváns rendelkezés.

[32] A Kúria már több ítéletében értelmezte a gazdasági-funkcionális egység követelményét. A Kfv.37.434/2017/12. számú ítélet [42] bekezdésében – a felperes által többször is hivatkozott – Útmutató alapján mutatott rá arra, hogy „az Európai Unió Bírósága ítéleteiben funkcionálisan közelíti meg, mit kell egy közbeszerzés alatt érteni. A funkcionális megközelítés azt jelenti, hogy a bíróság egy, az irányelvek célját érvényre juttató tartalmi szempontrendszer alapján ítéli meg az egy beszerzés fennállását, függetlenül attól, hogy azt pl. államháztartási okok miatt az ajánlatkérő több szerződésként kötötte meg. Műszaki-gazdasági funkcionális egység címszó alatt kifejtésre került, hogy az Európai Unió Bírósága a C-16/98. számú ítéletében kimondta: az egy építési beruházás fennállásának megítélésakor a gazdasági és műszaki funkció egysége a döntő szempont. Azt kell vizsgálni, hogy a külön szerződésekben foglalt építési munkák együtt egy funkciót töltenek-e be, mind műszaki, mind gazdasági értelemben. A közbeszerzés tervezésekor az építési munkák eredményének gazdasági és műszaki rendeltetése, funkciója a kiindulópont, és attól függően kell megítélni, hogy egy szerződéssel, vagy több szerződéssel valósíthatóak-e meg a beruházások. Az Európai Unió Bírósága a C-574/10. számú ítélete alapján a beszerzés egységének megítéléséhez az építési beruházások kapcsán alkalmazott műszaki-gazdasági funkcionális egység irányadó szempontja más beszerzési tárgyak esetében is mérvadó. Lényeges, hogy mindig az adott eset egyedi körülményeinek megfelelően kell megítélni az egy közbeszerzés fennállását. A műszaki-gazdasági funkció egysége, mint fő szempont mellett más körülmények is lehetnek, amelyek az adott esetben az egy közbeszerzés fennállását támasztják alá, ilyen lehet különösen az egységes tervezés és döntés, ugyanazon ajánlatkérő személye, azonos jogalap és azonos feltételek a szerződés megkötésekor, továbbá az időbeli összefüggés is nagyon fontos tényező, amely azonban nem feltétlenül jelent teljes egyidejűséget.” A Kúria Kfv.37.080/2018/8. számú határozatának elvi tartalma szerint az azonos célt szolgáló, tartalmában, időbeni ütemezésében, megvalósítási módjában funkcionális egységet képező szerződések becsült értékét egybe kell számítani, és az ajánlatkérőnek az egybeszámított összegnek megfelelő eljárási rendben közbeszerzési eljárást kell lefolytatnia. Ezen határozatot a Kúria még a korábban hatályban volt Kbt. (2011. évi CVIII. törvény) alapján hozta, ezért még az egybeszámítás fogalomhasználattal él, azonban annak elvi tartalmát a bíróság a jelenleg hatályos előírások vonatkozásában is alkalmazhatónak és irányadónak találta.

[33] A fenti értelmezések alapján annak megállapításához, hogy az adott szolgáltatás kapcsolódik-e a törvényi előírás szerint az építési beruházáshoz, azt szükséges vizsgálni, hogy a beszerezni kívánt szolgáltatásmegrendelések által elérni kívánt eredmény szempontjából fennáll-e

műszaki és gazdasági funkcionális egység az építési beruházással. Az Útmutató felperes által hivatkozott értelmezése is azt rögzítette, hogy az eltérő tárgyú beszerzések jogszerűen abban az esetben bonthatók részekre, ha azok műszaki és gazdasági funkcionális egysége nem áll fenn. Ezt a vizsgálatot az ügy összes körülménye, vagyis a teljes gazdasági beruházás minden eleme figyelembevételével szükséges megítélni. Ezen vizsgálat során nincs önmagában annak jelentősége, hogy az egyes szolgáltatások szakmailag elkülönülnek, és az sem meghatározó, hogy mi az egyes szolgáltatások közvetlen célja. Helytállóan mutatott rá arra az alperes, hogy a beszerzett projektmenedzsmenti, illetve tervezési szolgáltatás mindegyike alkalmas önállóan valamely, a természet szerinti funkció betöltésére, ez azonban nem keverendő össze az adott szolgáltatás közbeszerzési jog szerint vizsgálandó közvetlen céljával, a beszerezni kívánt szolgáltatásmegrendelések által elérni kívánt eredménnyel. A funkcionális-gazdasági egység a teljes beszerzési cél alapján vizsgálandó. A felperesek szűkítő értelmezése épp a Kbt. 19. § (1) bekezdése által tilalmazott esetet eredményezhet.

[34] Az alperes tehát helyes jogértelmezés alapján releváns tényként vette figyelembe és helytállóan állapította meg, hogy a vizsgált szerződések szerinti beszerzési tárgyak mindegyike a VP-4.1.1.3-16 kódszámú pályázati cél megvalósításával függött össze, az I. rendű felperes az építési beruházást, valamint szolgáltatásmegrendeléseket is ezen azonos projekt keretén belül, azonos közös cél, a szarvasmarhatartó telep korszerűsítésének megvalósítása érdekében szerezte be. Azt is helytállóan állapította meg, hogy azok mindegyikére szükség is volt ahhoz, hogy a támogatott projekt szerinti célkitűzés megvalósuljon, az egyes beszerzési tárgyak ugyanakkor önmagukban nem voltak alkalmasak arra, hogy a közös céljukat megvalósítsák. A támogatói okirat 5. melléklete tartalmazta a mélyépítési szerződés részét képező kerítéscserét, az új vízhálózat és csőrendszer kiépítését, útépítést, a projektszerződés tárgyát képező projektmenedzsment és a tervezési szerződés tárgyát képező műszaki szakértés-tervezés tevékenységeket. Az alperes ezért megfelelően értékelte, hogy a támogatói szerződés is alátámasztotta, hogy mind a tervezés, mind a projektmenedzsment részét képezte a beruházásnak, ezen szolgáltatásokat kifejezetten nevesítette. Helytállóan mutatott rá, hogy az I. rendű felperes számára ismert volt, hogy a szolgáltatások beszerzése is szükséges a projektcél megvalósításához, a projektekre hivatkozást valamennyi vizsgált szerződés egyezően tartalmazta. Az alperes a fentiekben túlmenően még további olyan – a felperesek által nem vitatott – körülményeket is feltárt, amelyek alátámasztják a szerződések szoros összetartozását. A szerződések azonos napon való megkötése, a vállalkozó személyének azonossága, a szerződések szövegének nagyfokú egyezősége, kiemelten a szerződéses jogalap és teljesítési hely azonossága is mind a beszerzések egységességének alátámasztására alkalmas bizonyítékok. Az alperes határozatában megjelölt mindezen tények és azok okszerű értékelése alapján a felperes megalapozatlanul kifogásolta, hogy az alperes kizárólag a közös projektcél alapján állapította meg, hogy ezen szolgáltatásokat a részekre bontás tilalma szempontjából egységesen kell kezelnie ajánlatkérőként. Az alperes tehát az ügy egyedi körülményeinek széles körű vizsgálatával, a feltárt tények összességében való értékelésével, okszerűen állapította meg, hogy a felperesek által megkötött szolgáltatások és építési beruházások (mély- és magasépítés) funkcionális-gazdasági egysége kétségtelenül megállapítható.

[35] A fentiekből következően valamennyi vizsgált szerződés értékét, beleértve a 2017. június 29-én kelt magasépítési szerződés értékét is, egybe kellett volna számítani annak meghatározása céljából, hogy kell-e közbeszerzési eljárást lefolytatni és mely eljárásrend szerint. Az alperes végkövetkeztetése arra, hogy a beszerzés becsült értéke meghaladja a nemzeti értékhatárt, de nem éri el az uniós értékhatárt helytálló volt, ezért jogszerűen jutott arra, hogy a Kbt. 4. § (1) bekezdésében előírt negyedik feltétel is megvalósult.

[36] Az alperes a módosítás révén a vegyes beszerzésekre vonatkozó felperesi jogsérelmet orvosolta. A módosító határozat indokolásából egyértelműen kitűnik, hogy a felperesek keresete alapján hozta meg a módosító határozatát, ezért a felperesek iratellenesen

